

Selvevalueringen tager sit udgangspunkt i skolen værdigrundlag. Her evalueres på den del der hedder:

Skolen søger at opbygge elevernes identitet og selvrespekt, at udvikle elevernes ansvarlighed for sig selv og fællesskabet at opbygge elevernes sans for kvalitet, og give eleverne mulighed for at udvikle sig mod større åbenhed og udvikle deres evner til at tage stilling og handle i samfundslivet.

Gennem kvalitative interview har vi søgt at afdække elevernes egen opfattelse og bevidsthed om deres personlige udvikling, og søge efter de faktorer der i elevernes øjne er vigtige for deres personlige udvikling.

Interviewpersonerne er udvalgt tilfældigt men på en måde, hvor vi sikrede en repræsentation af alle klasser, både drenge og piger og både 9. og 10. klasses elever.

Der blev spurgt ind til elevernes forventninger til personlig udvikling på efterskolen. Forventningerne drejede sig primært om at opleve det at være en del af et stærkt fællesskab samt at blive mere åben og udadvendt. De gav alle udtryk for at det var vanskeligt at have præcise forventninger.

"Jeg forventede en opbygning af et stærkt fællesskab."

"Havde høje forventninger til et fedt år uden far og mor."

"Vidste ikke helt hvilke præcise forventninger jeg kunne have."

Selvom de havde vanskeligt ved at sætte ord på forventningerne kunne de godt forholde sig til om deres forventninger stemte overens med det de har oplevet de første 4 måneder.

"Jeg er blevet bedre til at tage kontakt til andre elever – jeg er stadig ikke tryk ved at skulle tale i store forsamlinger, men det er heller ikke sikkert det er vigtigt for mig!"

"Dagene føles kortere selv om de er længere, tiden flyver afsted."

"Det er hårdere at gå på efterskole end jeg regnede med. Det er mest det, at der er så mange mennesker hele tiden der gør det hårdt. Men jeg tror det er en god træning til senere i livet at man prøver det pres, og at der er nogle ting man bare skal have klaret – og man ser det lykkes."

"Den første tid har bare været fantastisk!"

Eleverne blev spurgt til, hvad der mere konkret var sket med dem de første 4 måneder. Her dukkede der en høj grad af bogfaglig fokus op.

"Jeg har oplevet en faglig modning – selvom jeg ikke kom her for det faglige, har jeg alligevel indset at det er vigtigt."

"Jeg er blevet mere åben over for andre."

"Jeg er blevet bedre til at træffe valg og prioritetere – det er nok et tegn på en modning."

"Undervisningen og lærerne er gode og det har været med til at jeg nu er blevet bedre til at se på fagene som spændende eller ikke så spændende, uden at skulle give en lærer "skylden" for det."

I forhold til, hvad der er med til at skubbe til deres udvikling bliver de andre elever nævnt først men lærerne bliver også nævnt. Nogle har skullet arbejde med at se lærerne som andet og mere end undervisere.

"Både elever og lærere er med til at udvikle mig. Et af de steder der betyder meget i min udvikling er linjen (Natur og Friluftsliv), hvor vi får flyttet nogle grænser."

"Den første realkompetencesamtale med familielæreren var vigtig fordi jeg fik muligheden for at få fortalt, at jeg har det lidt svært med at åbne mig over for lærere. Jeg har mest set dem som kun lærere, men kommer mere og mere til at se dem som nogle, man også kan snakke med om andre ting. Det skyldes både den hyggesnak man har med læreren i klassen men også når man møder dem i fx weekenderne."

Nogle af de strukturer vi som skole har sat op for at hjælpe og synliggøre elevernes personlige udvikling er familiegrupperne, familielærerfunktionen og tre realkompetencesamtaler. Undersøgelsen her har ikke til formål at afdække effekten af disse strukturer men elevernes opfattelse af effekten.

"Værelset er fint – men vi hænger ikke meget ud sammen når vi ikke skal være på værelset. Familien var mest vigtig i starten – det var dem man først lærte at kende."

"Værelset vigtigt – familien var god at have i starten – nu er det mest noget vi laver lidt sjov med i forhold til at vi er søstre og brødre. Ellers fylder det ikke meget."

"Første samtale var lidt ligegyldig – anden samtale bekræftede mig i at jeg godt kan blive det jeg gerne vil."

"Den anden samtale var lidt ligegyldig"

I forlængelse af spørgsmålene til realkompetence samtalerne dukkede et andet tema op af sig selv i de fleste samtaler.

"Det er nok i højere grad vejledningen, der har betydet meget for mig, jeg har været meget i tvivl om, hvad jeg skulle efter 10. kl. men det får jeg god hjælp til her."

”Inden jeg kom, var jeg ret sikker på, hvad jeg ville efter 10. klasse. Det har skolen været med til at skabe usikkerhed omkring. Det er godt fordi det øger chancen for at vælge rigtigt – men det er også hårdt.”

”Vejledningen er bedre her end i folkeskolen – jeg synes det er blevet lidt lettere at vælge.”

Alle elever i undersøgelsen er glade for deres familielærer men ingen af dem vil på dette tidspunkt af året mene at det er deres førstevalg, hvis de har mere alvorlige ting de vil tale med en voksen om. Alle har dog en eller flere andre lærere, de har knyttet sig til.

Konklusion

Vi har elever der føler de gennemgår en personlig udvikling, der lever op til deres forventninger. Alle har fornemmelse af de har en eller flere voksne de kan gå til, hvis de har problemer. Vejledningen fylder meget for eleverne på en god måde. Hvis vi med arbejdet i ”familierne” og med realkompetencesamtalerne vil bidrage til at eleverne får mere fokus på egen udvikling lykkes vi ikke i tilstrækkelig grad. Så her skal vi se på både indhold og formidling i det arbejde vi laver med eleverne. Eller vi skal turde satse mere på vores åbenhed i forhold til at eleverne selv må vælge, hvem der skal være deres nærmeste fortrolige og måske udnytte denne relation endnu bedre.